

sker efter forhandling med Landboorganisationernes Maskinudvalg.

En administrativ forenkling er opnået ved bestemmelsen om, at *alle traktorer, der kører på offentlig vej, skal anmeldes til politiet og være forsynet med et særligt mærke.*

Udvalget er enig i, at *misbrug af afgiftsfri benzin straffes strengt*, og at forsøgene med farvning af benzin stadig haves for øje.

Da det er et forholdsvis nyt og uprøvet område, der her er tale om, må udvalget anbefale, at loven betragtes som en forsøgslov, og dens løbetid er derfor fastsat til 31. december 1951.

Udvalget indstiller herefter lovforslaget til *vedtagelse* i nedenstående affattelse, der er tiltrådt af *justitsministeren, finansministeren og ministeren for offentlige arbejder.*“

Ved lovforslagets 2. behandling i folketetinget anbefalede *justitsministeren* lovforslaget til vedtagelse i den ændrede form, hvorved tre love vedrørende landbrugstraktorer blev samlet i een lov. „Det er jo ganske vist en meget væsentlig ændring af det oprindelige lovforslag, der her foreslås, særlig ved det nye stk. 3 til § 1. Men på den anden side synes jeg, der er truffet sådanne kauteler, at man fra justitsministeriets side har kunnet slutte sig til forslaget, og da ministeren for offentlige arbejder samt finansministeren har tiltrådt forslaget — den sidste dog ikke uden store betænkeligheder —, kan jeg anbefale loven udfra den betragtning, at det er en forsøgslov, som foreløbig kun gælder til udgangen af 1951.“

Finansministeren havde også ordet. Han udtalte bl. a.:

„Jeg beklager den ændring af bestemmelserne vedrørende traktorer, der nu bliver gennemført, i forhold til det oprindeligt fremsatte lovforslag. Jeg står i den parlamentariske situation, at jeg, således som stillingen er, enten må acceptere eller tage et mindretal på det, og det sidste finder jeg ikke er rigtigt. Jeg ønsker at sige, at det er et flertal her i rigsdagen, der nu har ønsket indført den ordning, at traktorer frit kan færdes på vejene indenfor de rammer, der er afstukket. Jeg siger det, fordi jeg ikke vil tage diskussionen op med de vognmænd, som vil henvende sig til mig og protestere mod, at de skal køre med benzin, der skal betales afgift af, medens landbrugerne kan køre med benzin, de ikke skal betale afgift af. Jeg stemmer for det foreliggende lovforslag af parlamentariske grunde, men jeg ser lovens virkninger imøde med de allerstørste betænkeligheder.“

Fra kommunistisk side erklærede *Alvilda Larsen*, at hendes parti ikke kunne stemme for lovforslaget i den ændrede form. „Jeg udtalte ved første behandling på mit partis